

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אי זהו קטן, כל שאינו יכול לרכוב על כתפו של אביו.	בית שמאי:											■
עד הכא מאן אתייה?	מתקוף לה רבי זירא:											⊠
עד הכא, דמיחייבא אימיה בשמחה - אייתיה אימיה. מכאן ואילך, אם יכול לעלות ולאחוז בידו של אביו מירושלים להר הבית - חייב, ואי לא - פטור.	אמר ליה אבוי:											⊠
לדברי בית שמאי (שמואל א' א') וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאותיו, והא שמואל דיכול לרכוב על כתופו של אביו הוה.	השיב רבי תחת בית הלל:											⊠
ולטעמיך, תיקשי לך חנה גופה, מי לא מחייבא בשמחה? אלא, חנה מפנקתא יתירתא חזייא ביה בשמואל, וחשא ביה בשמואל להולשא דאורחא.	אמר ליה אבוה:											⊠
קטן חגיר לדברי בית שמאי וסומא לדברי שניהם, מהו?	בעי רבי שמעון:											⊠
היכי דמן איליא בחיגר שאינו יכול להתפשט, וסומא שאינו יכול להתפתח, השתא גדול פטור, קטן מיבעיא?												⊠
לא צריכא, בחיגר שיכול להתפשט, וסומא שיכול להתפתח, מאי?												⊠
כל היכא דגדול מייחב מדאורייתא - קטן נמי מחנכינן ליה מדרבנן, כל היכא דגדול פטור מדאורייתא - מדרבנן קטן נמי פטור.	אבוי:											⊠
בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף כו'.												■
הראייה שתי כסף, והחגיגה מעה כסף. שהראייה עולה כולה לגבוה, מה שאין כן בחגיגה. ועוד: מצינו בעצרת, שריבה בהן הכתוב בעולות יותר משלמים.	תנו רבנן [ב"ש]											⊠
הראייה מעה כסף וחגיגה שתי כסף. שהחגיגה ישנה לפני הדיבור, מה שאין כן בראייה. ועוד: מצינו בנשיאים שריבה בהן הכתוב בשלמים יותר מבעולות.	[ב"ה]											⊠
ובית הלל, מאי טעמא לא אמרי כבית שמאי?												⊠
דקא אמרת ראייה עדיפא, דעולה כולה לגבוה - אדרבה, חגיגה עדיפא, דאית בה שתי אכילות. ודקא אמרת נילף מעצרת - דנין קרבן יחיד מקרבן יחיד ואין דנין קרבן יחיד מקרבן צבור.	[בית הלל]											⊠
ובית שמאי, מאי טעמא לא אמרי כבית הלל?												⊠
דקאמרת חגיגה עדיפא דישנה לפני הדיבור - ראייה נמי ישנה לפני הדיבור. ודקאמרת נילף מנשיאים - דנין דבר הנוהג לדורות מדבר הנוהג לדורות, ואין דנין דבר הנוהג לדורות מדבר שאינו נוהג לדורות.	[בית שמאי]											⊠
ובית הלל, מאי שנה חגיגה דישנה לפני הדיבור, דכתיב (שמות כ"ד) ויזבחו זבחים שלמים - ראייה נמי, הכתיב (שמות כ"ד) ויעלו עלת.												⊠
עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי.	קסברי בית הלל:											⊠
עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת ראייה הואי.	ובית שמאי סברי:											⊠
בית שמאי, ורבי אלעזר, ורבי ישמעאל - כולוהו סבירא להו: עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת ראייה הואי. ובית הלל, ורבי עקיבא, ורבי יוסי הגלילי - כולוהו סבירא להו: - עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי.	אבוי:											⊠
בית שמאי - הא דאמרן,												⊠
רבי ישמעאל - דתניא, רבי ישמעאל אומר: כללות נאמרו בסניי ופרטות באהל מועד,	[רבי ישמעאל]											⊠
ורבי עקיבא אומר: כללות ופרטות נאמרו בסניי, ונשנו באהל מועד, ונשתלשו בערבות מואב.	[רבי עקיבא]											⊠
ואי סלקא דעתך עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי, מי איכא מידי דמעיקרא לא בעי הפשט וניתוח ולבסוף בעי הפשט וניתוח?												⊠
רבי אלעזר דתניא: (במדבר כ"ח) עלת תמיד העשיה בהר סיני, רבי אלעזר אומר: מעשיה נאמרו בסניי, והיא עצמה לא קרבה.	[רבי אלעזר]											⊠
רבי עקיבא אומר קרבה ושוב לא פסקה. אלא מה אני מקיים (עמוס ה') הובחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל - שבטו של לוי שלא עבדו עבודה זרה, הן הקריבו אותה.	[רבי עקיבא]											⊠
בית הלל - הא דאמרן.												⊠
רבי עקיבא - הא נמי דאמרן.												⊠
רבי יוסי הגלילי - דתניא, רבי יוסי הגלילי אומר: שלש מצות נצטוו ישראל בעלותם לרגל: ראייה, וחגיגה, ושמחה.	[רבי יוסי הגלילי]											⊠
יש בראייה שאין בשתייה, ויש בחגיגה שאין בשתייה, יש בשמחה שאין בשתייה.	[רבי יוסי הגלילי]											⊠
יש בראייה שאין בשתייה - שהראייה עולה כולה לגבוה, מה שאין כן בשתייה.												⊠

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יש בחגיגה מה שאין בשתייהן - שהחגיגה ישנה לפני הדיבור, מה שאין בשתייהן.		■											ה:	
יש בשמחה מה שאין בשתייהן - שהשמחה נוהגת באנשים ובנשים, מה שאין בשתייהן.		■											ה:	
ורבי ישמעאל, מאי טעמא קא מוקמת ליה כבית שמאי?			‡									◊	ה:	
אי סלקא דעתך עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי - מי איכא מידי דמעיקרא לא בעי הפשט וניתוח ולבסוף בעי הפשט וניתוח?		!	‡										ה:	
והא רבי יוסי הגלילי דאמר עולה שהקריבו ישראל במדבר עולת תמיד הואי, מעיקרא לא בעי הפשט וניתוח ולבסוף בעי הפשט וניתוח.		‡	‡									◊	ה:	
עולה שהקריבו ישראל במדבר אינה טעונה הפשט וניתוח, לפי שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילן דתניא, רבי יוסי הגלילי אומר:		■	‡	‡									ה:	
סמי מכאן רבי ישמעאל.		!										◊	ה:	
האי קרא היכי כתיב: (שמות כ"ד) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת - כבשים, ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים, או דלמא אידי ואידי פרים הוון?	בעי רב חסדא:											^	◊	ה:
למאי נפקא מינה?												‡	ה:	
לפיסוק טעמים.	מר זוטרא:								♦	!			◊	ה:
לאומר הרי עלי עולה כעולה שהקריבו ישראל במדבר. מאי, פרים הוון או כבשים הוון?	רב אהא בריה דרבא:								♦	!			◊	ה:
תיקו.												■	ה:	